

॥ श्री मन्त्रमेव जयते ॥

ચતુર-કળા.

૧૮૨૭ નાટક.

(૧૧૧૧) —

મુળાઈ નાટક મણીનિ મ.ટ.

ચનાર.

પાંચક ખાખાશકર હીમન.

જપાતી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મુ મહા નાટક મણી

— — —

(આટલિ ૫ ની ૧૧ ૧૦)

ના નાટક ૧૧૧૧૧ ૧૮૨૭ના ૧૧ ૧૦ ૧૧ ૧૦
૨૦ નીચાય ૧૮૨૧૨ ૧૮૨૧૨ ૧૮૨૧૨

અમલવાહ

“વિજય પ્રવર્તક” પ્રેસમાં છાપ્યું.

સન ૧૮૫૦—સને ૧૮૮૪.

કિમત ૨ આના.

ચતુર-કળા. (૦૧૮)

૧

દીપો સુમળીરે, માતુ તમે. (૨) ચકળ સકળ આ રમત, તમારી,
કોઈ ભેદ ના જણો, જાણી દાસ રાખો પાસ, આવ્યા મણ અમે દી
ખાળ ઠેયે નીગધાર, કરો સુખ અપરંપાર, દુખ માથા હરનાર,
તમ કૃતીનો નહીં પાર, વર્ણવીએ શું વારવાર, મંગાયા તુ મહેર નીને.
પૂરું રમતની આસ, જાણી દાસ, રાખો પાસ. આવ્યા.

૨

કર પ્રપચ ખરો હું આજે, (૨) હાવ ભાવને, પ્યાર
ખતાવી ભભેર મહારાજે. કર પ્રપચ ખરો હું આ
તમનુ એને હું રાજે, કર માઈં ધાર્યું કાજ;
હરાવુ લીધી છે લાજ, મેહેલ ગાહી આવી આજ.
શાન્ત થશે મુજ દાજે. કર.

૩

ચતુરસીહને આરોપ મુકી, નમ્ર તમનુ આજે,
પ્રોય શીશુને રાજ્ય આપાની, પુર્ણ કર રમકાજે
ના બેશુ હરી, કાઢુ શુભ પ્રપચ કરી (૨)

૪

કેમ ગતી દીસે કરી ખાઈ આજેરે તમારી, (૨)
રાજ્યનીતી લાગ કરી, ચતુરનુ સુખ હરી,
મન ધરી બારે હામ, પ્રપચ કરી તમામ,
સાધા ના પોતાનુ કામ, કલ્યુ માની કલ્યુ માની ખા મન,
દીક દીક. દીક. કર

૫

ખખરદાર કહુ છું જો, મુજ પાસે તુ વચન નહીં વદતી,
કમર બીચારે બોલી, આરોપ મુકી કરીશ તુને ખસતી,

૬

ખ ના કરો, દાસી હું તમારીરે, બીનતી કર ધરો. કર.

નહી વીચાર, કરી આ વાર, વહી આ ઠાર, અન્નદાતાર,
માગુ કાગા વીચારીરે ક્રોધ ના કરો. દાસી છું તમારીરે.

૭

ઓ વીપરીત બુદ્ધિની નારી, ત્યે અધડીત વાત વીચારી. ટેક.
ગમે પુત્ર ઉપર ખાર, તુને અતી છે ધીક્કાર. ઓ.
વાલામા ત્યે ધાર્યો છે કરવાને વીરોધ,
સામગ્રી તુને રીતથી, તોય ન લાગ્યો બોધ. ઓ.

૮

જ્ય જ્ય સુટી માહી, ભૂપનો થજો (૨)
અચળ સુખ, અચળ સુખ રાયને દજો,
રાય, ને, રે, સુખ આપજો (૨) જ્ય જ્ય.

૯

અશ્વ દોડાવી સહસ્ર ચલાતી કરીએ અરીનો નાસ,
ખરા બહાદૂરો પુત્રો ગારા, છે તેમને શાહબાશ.
સીંહની માકક ઘોર ગરજના, કડી બરીએ અમે ફાળ.
ખાંત ધરીને અત લખએ શત્રુનો તતકાળ. અશ્વ.
સુરા તનના સાબળી શખ્દો પુત્રો ઉપજે છે વાહાલ,
ચાલોને જઈએ સૌ યાપુ, રાજ મહેલમા હાલ,

૧૦

મમ જીવ પલપલ ચુંચાય, લાગી મુજ પેટમાં લાય,
કહેતા આવે શમ, બોલ બીતર કરમ,
ગુરુગુરુઓ ભુખરે. મમ.
કરમાઈ ગયુ આ સુખ, કેમ સહુ ભૂખનુ દૂખ.
જીવ જાય. ન રહેવાય ગુ. ગુરુગુરુ આ ભુખરે. મમ.

૧૧

પ્રાણ પ્રીયા હે પક જનયની. તદન વદન, કરમાયુ દીમેછે,
સ્નેહ સહીત હું આતુરતાથી. ક્ષણમા આળ્યો તયનવ,
બોલે ભ્રમીત થઈ શું મર્મમા ડોલે,
તે કહીને અત્યંત મુકવે. કોણે વસન કંઈક કહ્યું તુજને.
કહેરે કહીને મનમન. મનમન.
પ્રાણપ્રીયા

૧૨

એવું શું વીપરીત બન્યું છે, વદતા તું અચકાએ.
 બ્રહ્મા મુજ દીલમાં નથી રહેતી વીવીધ વીચારો થાએ.
 પ્રીયા હે પ્યારી, કર શંકા દુર મારી. પ્રીયા હે પ્યારી.

૧૩

જલ્દી કહેને તું પ્યારી મારી, (૨) ચીંતા દીલમાં,
 થાય મુને ભારી. (૩) જલ્દી કહેને તું પ્યારી,
 સુણી તારા ઉચ્ચાર, વેહેમ પડે અપાર. બનાવશું,
 બન્યો શું, ભારી ભારી ભારી. અચકા છે,
 અચકા છે વદતા સુનારી. જલ્દી.

૧૪

ધર્મ તજને ચતુરસીંહે, અધર્મીત વાત વીચારી,
 દાસીતી સભે કહાણ્યું મુજને, કરે મમ સંગે એ ચારી,
 દુખ કોને કહુ, રે દીલ બડકેરે બળેરે બહુ. દુખ કોને,

૧૫

નીરખી ચતુરને આવતો અહિયા, દાર સર્વે મેં બંધ કીધા.
 કહું મેં હું સમજી છું ? આવવાનું જટ પ્રશ્ન ?
 ત્યારે બોલ્યો એ ? ઉધાડો જલ્દીથી દાર,
 શું કામે આવ્યા આ દાર, જટ ઉધાડો નહી ઉધાડો લાત મારી તોડી
 નાખુ દાર. હું આ વાર નીરખી ચતુરને.....

૧૬

કેમ દીસો છો માતા ઉદાસ, મનમાં.
 તનમાં, આજે આપ, એવું શું છે દુઃખ, તમને,
 અમને, કહેને, ધરી ધીર કેમ, નથી (૩).
 રહેતી ધીર લગાર, દીલગીર કયેમ છો, શોચ કરો છો.
 કહો અમને માત તમે સૌ વાત, મનની, તનની,
 આજે આપ ધરી ધીર. કેમ.

૧૭

માથું ધરી મહી આવીશી આવી, (૨) મુજ માથું
 થી જવી બદલાઈ અમલું મન
 મનમાં આવે, જુદી વાત, મનમાં આવે, જુદી વાત,

પ્રથવી રસાતળ નય, સૂર્ય ઉલટો અસ્ત થાય,
ધીક ધીક તુને માય, અરે હાય. લાગે લાય, આ શું ?

૧૮

હી વગન જુહુ નય બોલે, પ્રાણ પ્રીયા મારી,
ચતુરસીહને અહી તેડાવી, ખાતરી કરે હું મારી,
મુજ મનની તો, કરે દુરજ બ્રાન્તી તો ? મુજ મન.

૧૯

આમ શું વદો વડીલ જાલનાપરે,
અનીતી આચરણ મે શુ કયું અરે, આમ.
મુજ માતૃ ગદા સ્વર્ગમાં મુજને મુકીને જાળ,
ઉછેરી મોટો ક્યો ખજી રાણીતી સભાળ. આ.
દાય શુ દયા તજીને આશુ ઉચરો,
શુ અનર્થ શું અનર્થ એવો આચર્યો. આ.

૨૦

નકુચ ઝટપ દોડી, સર્પને આવી જનલે,
ઝર ઝર તનમાથી, બોમીયા રક્ત સામે,
નરપત્ની ગતી મારી, ફર શબ્દો કરે છે,
નમ વચન પ્રહારે, નીર ચક્ષુ વહે છે,
પુરવ હદ તજીને, સૂર્ય સામે પ્રકાશે,
ચરણ મરણ થાતા. ઉલટો શુ ભરાશે.

૨૧

નથી બ્રટ થઈ મતી મારી, કેમ કોપ કરો છો ભારી,
શું નિર્દય બુદ્ધિ તમારી,
ઝટ જા, સટ જા, ચડયો ક્રોધ અપાર, કઈ સંહાર;
કરી રીસ ભારી. નથી.
પુણું તપાસ ક્યાં વીના, છોડો છો આરોપ,
અસીન થઈ શું મૂજ પીતા, અધીક પ્રકાશે કોપ.
ઝટ જા, સટ જા, ચડયો ક્રોધ અપાર કરે સંહાર.

૨૨

કરી પીચાર (૨) વદો મમતાત, શું મલા મોટો ઉત્પાત,
કરી પીચાર.

મહા પુરુષ બહુ કેમ થાએ, કેમ લોપે સમુદ્ર માગ્યે.
તમે ધરો છો ખોટી શંકાયે, બસ બસ નજીક નહીં ધસ,
પ્રપંચી બસ, થશે તુજ ધાતે, શું થવા બેઠો ઉત્પાત,
કરી વીચાર. (૨)

૨૩

દયા તજી કહો શું હાય,
બસ, બસ, બસ,
મુકીને શરમ, કરે ન કરમ, કદી હું તો લગાર,
ધરમ કરમ, મરમ તારો જાણ્યો મેં આવાર,
વગર વીચારે શું બોલો આવારે,
બસ, બસ, બસ,
કૂર કેમ થયા, ધરો જરી દયા,
નારીનો વીશ્વાસ, પ્રપચ રૂપી પાસ,
તે ભરસે રાય આજ, દીલમાં ખોટી લાવો દાઝ.
થઈ કૃપાળ, હું ભુપાળ, કરો નં સાહસ ડાઝ.

૨૪

માલ અહીંથી તું જાને નાદાન,
નારો લેવું જાન, લેવું જાન, લેવું જાન. એ.
અશી થકી પ્રાણ લઈ, હજી હજી તુંને આજ,
એવી મુને ચડી દાઝ, દીલમાં, દોલમાં, અહીંથી.

૨૫

સુણો નારીમાં ફસાયેલ તાત, ફરીથી નથ નહીં જોવું રે,
જરી માગી તમે સ્ત્રીની એક વાત, ફરી.
કો દીન પરતાવો ભારે થશે રાજન. ફરી.
યાદ રાખજો આ બાળના વચન. ફરી.
ફર્યા નારી તણા પંજની માય. ફરી.
વાગે સારે સમાર જે તેતો ધાય, ફરી.
જવું સત્વર તજીને આ દેશ. ફરી.
નહીં ધરો ઉર માહી જરી કલેશ. ફરી.

૨૬

માનો માનો માની રીત રીત (૨૬)

ક્રમજન ખાઇસ હાત છોડ હાથ દુર દુર. માનો.
 યજે જાણુ જ્યારે જીવતીને પ્યારા પ્યારા. (૨)
 ત્યારે હાલ રા તમારા પીયુ મારા મારા, (૨)
 માટે કરે ને વીચાર. નવ બોલો જાન, માનો.

૨૭

ધીકાર છે આજ જગત માહી, વીષધ નારને.
 નીશીને રખત માહી. ચાહે અવરને, ધીકાર.
 તે પુરસ રવાન જેવો જાણવો ખરે,
 સૌર્યનીજ ઘટતા વીમાશીને મરે, ધીકાર.

૨૮

આજે સુદર રંગી સોદામણીરે, રંગીયે આનદેથી દુખીમગી.
 સંયર સાથ તાળી પ્રાતશુ દીયોને હાવ ભાવથી ર.
 ડર કહણુ શોભીરલા, ઝાઝર છે પગગાય,
 જોજે શ્રણુગાગે સજી, સગળી સંયર ગાય.
 હાર પુષ્પતા બેનીયો કાટે ધર્યારે, રંગોએ
 નંતમ શોભા શીખની, આરગ મેહેલની ગાય,
 મધુર કહથી માતુની પ્રેમથી ગર્વ ગાય,
 ધરી ગુમાન માન આપે તાળી તણારે રમીએ,
 હર્ષ અતીશે ઉપજે, આજ સડને અગ,
 નભગા ચદ્ર પ્રકાશીત, તેઓ મચ્યો આ રગ,
 શાણી સંયરે સરવે ટોળે મળોરે, રંગીયે આનદે,

૨૯

શુ કહુ બેનો અશુભ મુને, સુકન સુચવે (૨)
 જાણુ કાર્ધ (૪)
 કાતક (૫) થારો હાવે. ટક
 ફર ફર ફરકે અંગજ માર, દક્ષિણ બાજુતરે આજ
 ઘર ઘર ધીરજ બેન હમારી. શોભ કરે ઉરમા શુ કાન્ડ
 માહુ ધશે. માહુ ધશે.....
 નહી-નહી. નહી.
 માહુ ધશે માહુ ધશે.....
 નહી. નહી. નહી.

માહું. થશે. માહું. થશે.....
 નહી. નહી. નહી.

એમ લાગે છે મનને. શું કહું તમને. પ્રીય એના હવે શું.

૩૦

શુભ ભાગ્ય કહું શું માર, કહેતા લાગે અતી અકાર.
 પીતા મારાએ દેશવટો, વગર વીચારે દીધો,
 બરસો રાખી નારપર, જુદમ આ સો કાપો,
 આ શું નીપજ્યું છેરે નહાર. કહેતા.
 પીતા મુજ વેરીયો, વેરી થઈ જોરમાન માત,
 તેણે દેશ તમવીયો, પ્રપંચ કરી સાક્ષાત.
 સું પ્રપંચ એના સંભાર. કહેતા લાગે અતી અકાર;

૩૧

એશું વદો સ્વામી પ્રીયમારા (૨) જુરે આ દારા.
 તમ ગયે પ્યારા નકી તજી પ્રાણુ હુમારા. એશું.
 પ્રાણુ જીવન તજીજીવન. સંજે આતું જો નાથ.
 ૮. ....૬.....ના કરતી.
 આપ ગયે મારે વાય, બહુ બહુ દુઃખ થાય.
 લાગે અંતરમાં લાય, પ્રાણુ મારો ગભરાય.
 કરે કોણ મારી સાય, તમ પીતાને છે ધીકાર.
 રાખે પૂત્ર ઉપર ખાર, નથી સાવકી માનો પ્યાર.
 ચાલો ચાલો સ્વામી મારા, રેવામાં અહીં દુઃખના સારા.
 આપણને કીધા અકારા, સર્વે મળ્યા છે નહારા.
 નહીંતો થશે દુઃખની ધારા, માટે થઈએ આપણે ન્યારા;
 સ્વામી પ્રીય મારા. એ શું.....

૩૨

બાપા હુતો આતુંરે, બાપા હુતો.
 ના નહી તેડીમવુંરે ના નહીં;
 કરે છે ઝાઝી વું મરતી,
 કુતર અહીં બોલાવુંરે (૨)

૬.

બહુ

ઓ ખાપરે, હવે હું નહીં આવુંરે.
ચાલ ઘરે મુકી આવુંરે

૩૩

ખહોત દીનસે એક રજા થા,
પૈસા ખાકે રાખકા.
મસ્ત બનાહું ગલીદા ખાકે, તારા મેરા નીકમેગા,
ક્યા કરતા (૨) ક્યા કમળખતી હુધ હમારી,
લી હળુરકી સરદારી, અજ કરનેકી હે તંયારી,
શીકારમે. (૩)

૩૪

અરર મુજપર આફત આશી, લાવી નાખી માથે,
આપ તણોતીજ બાળક જણી, રહાય થને જગ નાથે,
હે વીશ્વ વીણુ, તમ ચરણમાં દાસ નમુ. હે વીશ્વ.

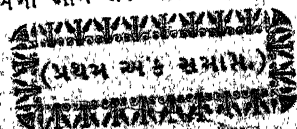
૩૫

ક્યાં જાયે તજ ખારા, અહીં મુજને, છે પ્રણામ હવે
મારા ભાઈ પુજને,
તુજ સાથે જોડયો પ્રાણુ, તુજ દુખે દુઃખી નીરવાણુ,
ગમ સંગ થઇસ હેરાન, મારે કહેવું મીતનું માન.
અહીં રહુંને.

આ શીર પ્રકરથી જાય, હયા ચારે દીશા ફેલાય,
કદી પૃથ્વી ઉઘટી થાય,
પણુ વીયોગ નવ વેદાય, જણુ મુજને?
વીપતમા દીલ હરખામ જોઈ પુજને.

૩૬

સીતા સાથ લઈ પ્રણુજ વનમા, બીતી તજને ગયા,
બક્તી પ્રેમથી કરી લક્ષ્મણુ? અંધુતી સાથે થયા,
એવો પ્રેમ ગણોને આજ મનથી, સંગે હું આવું ખરે,
મીત દુઃખમા ભાગ લઉ ખરે ખરે તો ચીત મારે ઠરે.

(૧૧)

અંક ૨ જો.

૩૭

ચીન્તા નીરંતરની દુર થઈ છે બાધ તમારી આજ,
સર્વ કાજ, તજ રાજ, ગયા આજ. ટેક એ ધરીને,
પ્રતીક્ષા કરીને. ભુપતી ઈરીને, ધૈર્યતા ધરીને.
વીખુટા થયા એ, વનમાં ગયા એ, આજે બધા. ટેક.
આનંદ (૩) મુજને થયો છે ઊરની ગાય, આપસે રાજ.
રાખીને માવ. પ્રીતીથી. રીતીથી. નીતીથી. ભુપતી
ખુસી ગયા અતી. ફેર નથી રતી. આજે સખી. ચીતા.

૩૮

ઓ નફર નીરલજ, કપડી નાર? જોયું નજરે મેં કૃત્ય તારે?
ખતાઓ આગલથી ખોટા ત્યે ખ્યાર? જોયું
રાખે મુગ ગરુને રંડા ત્યે ચાર? જોયું
ધીક ધીક તુને હે રડા ધીકાર? જોયું
તુજ વચન માની મેં તજ્યો બાળ, જોયું
ચડાવ્યું પ્રપચથી ખોટું ત્યે આળ, જોયું
લેવું આ અસીથી આજે તારા પ્રાણ, જોયું
ઓ હતાની દયા ઉપજે નીહતાણ. જોયું

૩૯

થઈ બ્યબીચાર મા ખરે હું. ખ્યાર (૩)
પતીવ્રત ખડત માફ મેં કીધું, દુખાઓ પતીને કરી ખ્યાર (૩) થઈ.
પુરો પ્રેમી પતી વીસારી, અવરથી રમી હું તો જનર (૩) થઈ.
સકળ સુદરીને શીક્ષણાઆ, શીશળ સાચવવાથી સાર (૩) થઈ.
આ સચ્ચથી દેહ તજીને, નીચ કૃત્યનો લાવું છું પાર (૩) થઈ.

૪૦

બાધો [૨] શું જીવોછો શુરા હે સીપાધ આ વાર,
જો તુમ અચડ કરે ગામજી હમ મારેગા તુમ કુમાર,
બાધ કામા કરે, દયા જરી ધરો. શું છે સારે ચાંક, તે કહો (૩)

અરે પ્રભુ હાથે,

(૧૨)

હાય શું થશે.

રીંગી રીંગીને આજેરે મારે જન તો જશે, અરે ?

૪૨

કર્મ તણીરે ગતી ન્યારી છે પાપથકા નથી મુક્ત થનાર,
આવી બન્યુ છે આજે મારે સાથ થજે હું જગ કીરતાર,
ભુલ્યો હું તોરે, શત્રુ નારી સાથ ફસાયો,
તેથી વળત આ અનળો આવ્યો, સાડય (૨)
કાણુ થનાર. કર્મ તણીરે.

૪૩

પ્રાણુગતી સી આપ તણીરે આ દરા,
પાપી હાયે આપ ફસાયા નાગજો,
નથી હવે કાંઈ બચવાનો ઉપાયજે,
ગીરદય થઈને કરશે દુષ્ટો ધાતજો, પ્રાણુ.
સુજ મુજને તો કાંઈ અરે પડતી નથ,
પણ એક પ્યાર તમ વીણુ કેમ રે'તાયજો,
તો પછી વીયોગ સી રીતે હુતો સહીસ,
દુઃખ આપણુ દુઃખ દંધીની માંયજો. પ્રાણુ.
હાય થશે શું આખરે હાલત મારી,
જુને જુરીને દેહ કરીશ હું ત્યાગજો,
કર્મ તણી ગતીથીરે આહી આવી પડ્યા,
નેમા વળી આ બયોશમાં દુઃખ અથાગજો. પ્રાણુ.
જો કદી રણમાં જઈને કરી સત્રામરે.
ગુરાતન દરસાવી તબ્યા હોત પ્રાણુ જો,
તો તો નવ લાગતરે કાંઈ મુજને,
પણુ ફાંસીપર મરવું કલંક સમાનજો. પ્રાણુ.

૪૪

મૃત્યુ આધીન હું થયો, કર્મ કર્યાથી આજ,
તે દુઃખ મુને આવી નડયું. નથી રહ્યો મલાજ.
હાય હાયે. હાયે હાય, શુણી સજ્જો હાયે છે જનાય,
આમ મૃત્યુ થશે શું અકાળ.
કરી જાણો મુને હું જોડાઈ. મુને હાય,

નથી હવે હું તાણરો, સોચ કરે સુ કાગ,
સખંધ સગળો થઈ રહ્યો. છેવટના પ્રણામ.
હાય હાયે, જાગે જાયે. હાય હાયે.

૪૫

મન બહુ મુઝાય, ડગ કેમ ભરાય,
હવે ગતી શી થાય. આજે મારી,
જોઈ કે પે કાય. મુજ થરરરરર, મન બહુ
થયો વિખુટો હાય મુજ જાત ત્યાંય,
કાણુ સાય થાય તુજ પીણુ બાઈ;
નકા પ્રાણુ જસે મુજ ચરરરરર. મન બહુ.

૪૬

દુઃખદંધીમાં ફુગાવીને ગયા જો પ્રાણુ,
ચરે પ્રાણુ (૪) હાય, હાય, હાય, હાય,

૪૭

પુરપૂરા કમી જેઠ મારાને, ખજર કંઠ જમનિ,
સુખતા હકીકત સર્વે મારી, વેર લેસે આવીને,
ચાલ્ય હુ બનુ થયા ખોટી શું થાવું? ચાલ્ય.

૪૮

આ.....સખીઓ (૨) ગાઓ ઉગંગે પ્રેમ સુરમે,
હળી ગળી સંગે, વૃત્ય કરીને, છતનનનનનનનનન. આ.
પુર્ણ પ્રતાપી રાય સમક્ષે તનનન તોમ (૩)
ધુન મચાઓ આ.....સખી
તીર કીટ ગીદ ગીન ધા ધા (૨)
તીરકીટ કીટ કીટ ધા ધા (૨) આ.....સખી.

૪૯

ખન્યો હુનો દુખીબાઈ, સુજોના મુજને કાંઈ, ટેક.
વચન મે કહ્યા ના દીક્ષમાલકયા કરી તું કોધ ગયો ક્યાંહી; બ.
વશો તું ક્યા તણ મુનેયાં, ખજર અંતર મને નાહી,
કરી નીરધાર મને ક્યાંહી. ખન્યો હુ તો દુખી બાઈ.

૫૦

આમ મુ આજ, મેઘો, વરો પડીયા, ઉરધર,

માનવ (૨) તથા તમે કલ્યાણ, યાજ્ઞો રાય શાન્ત,
ભુપ. ભુપ (૨) આની ગળશે બ્રાન્ત.

૫૨

અતી મહાદુ હુ દુખીયારી, જેઠ સુણને વીનતી મારી. અતી,
અસાવતીનો ઉચ્ચનેવનંતે, કોપ ક્યો છે અગપર મારી અ.
જન્મ કયા સૌ મારો કપિયો, છાન્દગી ગણુ હું હાવે અધારી; અ
તમ અપુરે પ્રાણુથી મારો દુષ્ટ થઇ તેની કરી છે ખવાની, અ

૫૨

હાર માર હાર પુરો મારો છે ખાર. (૨)
દયા તથા નીરવાણુ, બધુ તણા લીધા પ્રાણુ
હાય ઘાલી સીંધ મરગાં, મરગાં છે એને કરમે.
પાપી નીચ (૩) એ મમાર. હાર માર;

૫૩

કરો કરો લન્કર તમે તૈયાર. (૨)
એ શુભમર જઈ પોચોને ત્યા,
કરી કોપ મારો એને હાર, કરો ખેદાન મેદાન. કરો કરો

૫૪

આપણે આવી પહોચ્યાં આપણે આવી.
તેને હામી બાજોળ દેખાય હાવે નથી કાંઈ ખીક,
હક આપણની જનમાં જઈને લાડુ ખાઇ હુ નીત, આપ
ગાંડુ, (૨) અલ્યા તુ હુ બકેસે કેવી લાડવાની વાત,
વનમાતો વળી કંહાર રોટલી ઉપર ખાઇસુ જાત આપ.
તું સે માડો તારો આપસે માડો હમેતો ભીગાભાઇ.
માથામાં એક ડાગ મારો હાતુતો મરી જઇસ,
કેમ લડો અલ્યા ભીગાને ખીગા શી છે તમારી પંચાત.
હાલો હાલો ?-હીથે મારગે વહેલા, હેઠ જુવે છે વાઢ; આપ;

૫૫

નાહો નાહોરે હાવે મરીજેહું

એલ્યા હ પછતારે ખહુ માર ખહુ હું ?

અલ્યા ઝટ આલ

નાશ નાશ નાશ નાહો ?

અલ્યા ખામણારે કેમ ઉભો આવી આ,
ઝોશ્યુ લલકર આખ્યુ હાર મનો જઈહા ?
નમે જનમારાના ઝોકણ,
નારા આપે માનો રામણ,
આ હા હા હા, હા હા હા હા (૨) નાહે રે.

43

અરસપરસ તોડર કડી જડપ જડપ કદમ ભરી,
ચાપો ચાન, અરે આ વાર, જટ જટ જટ અગમ
કન હસીયાર, મકે તૈયાર, સજ રાગો તાવાર.
તાકો તાકો દેને માર, સટ સટ સટ. અરસ
જાણા અરજી ને અદર બડામા ના રાખા ચુક
રહી હસીયાર. ગોળી ગાહાર, દેવા, ચટ ચટ ચટ. અરસ

୫୭

रथन पथन तारा, याद व्याख्या भुने तो,
जइ असगरा, हेह गारे हमे तो,
गाली गाली गाली खाना, हुं जइ मेज खुशयो,
आभीक आभीक प्रभो, तात तारेण खुशयो ?

42

દાખર છે ત્રીયા જનને સ્વીકાર છે આત્મ,
 ગોપની ખાલી નાનીરો નર ધરે કાઠ પીક   ધ ૩
 માક છે એનો જાતને સ્વીકારી કુજમા કપુત;
 આપો પ્રેમ મા પામના તત્ત્વાઓ આરા સુત   ધ ૩
 એ હાથ કોવો મુજબ આ દુનીયાની માય
 દુઃખુણી દાગની જાતને દયા નહો જરા ફોજમાય કો-

42

કર્ણો આશો? પ્રભુ ત્વે કોષ જાસી, હતી જે નાર
ખરી દોષદાર માગી, તજી નીચ રોત નીચડી હય, વ્યભીવાન
કર્ણો આસો પ્રભુ.
ના જાણી મેલેમ, કીધે એ પ્રેમ કીધે, બધે એ દીસ મુજવા
હાય એ નારી કીધે.
કરી ખાર નીચ મુજવા, કીધે એ પ્રેમ કીધે, બધે એ દીસ મુજવા

મારી અકારી, ક્યો આસો.

૬૦

એકા સુભુષ ડરીને, (૨) ડરીને, દીલગા ડરીને, હઠ સુધરીને.
હઠો પળખા બીલી હરીને, એકા
તમ પીત્તલ જે થઈ તૈયાર, આવ્યો સત્તર ભુન મોભર.
ચડીને આ.....એકા સુ.

૬૧

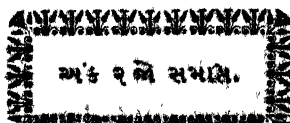
હાય હાય હાવે સુ ધારો, સુજ નથો પડતો,
દુસ્મન અહીયા આવી પહોચ્યો, કમ પીડા બહુ નડતો,
ઝો મોરારી, કરજો સાય તમે મારી, ઝો મો.

૬૨

સ્ત્રીની આશી થઈ મારી, થયો હું હાય દુઃખી મારી, સ્ત્રી,
રાજ્યાસનપર બેસીને, દેવો હું જે ન્યાય.
તે સુખ સરવે ક્યાં ગયું, હું રંક બન્યો છું હાય.
ક્યો ત્યે પ્રભૂ નીરાધારી, થયો હું?
હુકમ કરતો સૌ પરે, તે ગયા ક્યાં દીન,
ખરો સપડાઈ હું ગયો, સત્તર આધીન,
સુણો મુજ દાદ મોરારી, થયો હું?

૬૩

અરે હાય હાએ, અરે હાય રે.	
થઈ આશી મારી ગતી હાય રે.	અરે.
ક્યો કેર મારે રંડા ત્યે અરે,	
ગળ્યુ ફળ તેતું સુને આ અરે.	અરે.
તળ્યો બાળ મારો મે તારે રે કાજ,	
વળી દુસ્મનોએ લીધું ગાદ રાજ.	અરે.
અરે પ્યારા પુત્ર ચતુર તુ આપ,	
મારી દુસ્મનો તુજ પીડાને બચાવ.	અરે.

અંક ૨ નો સમાપ્તિ.

(૧૭)

અંક ૩ બે.

૬૪

મગકંઠ સુકાઈ જાએ, નવ જળ વીણુ મુજથી રેવાયે. મમ પ્યારા,
મારા, શોધ કરી વન ફરી આપો આણી લાવી પાણી.

રહ્ય શાન્ત નવ થાએ. મમ

જળ વીણુ હું વ્યાકુળ થઈ છું? ખાવરી (૨)

ખનીગઈછું, આપો આણી લાવી પાણી.

સખુર સખુર.

પ્રાણુનાથ? જઈ આપ, વેઠી તાપ, પરીતાપ. મગકંઠ—

૬૫

નહી નહી એવું કદી થનાર (૨)

આગ સુ વદે છે મંત્ર મારા

છતાપાસ (૨) તુમે જાવા દેવુ એ તો સાફ ના દેખાય. નહી

જટ જઈ એવાથી હુ, કરી સોધ કરી સોધ.

પાણી લઈ આવુ આ દાર? નહી નહી

૬૬

આ વૃક્ષની લતાઓ કેવી જુકારે રહી.

સન સન કરતી વાવ્યુની લેહેરો આવી રહી. આ

સુતીર સ્થળમાં સમન કરીને પોડયા પ્રાણુ આધાર.

તે આનંદ મારા ઉરમાં રહ્યો અતી છાઈ. આ

૬૭

અરરરરર શુ આ, વહે છે રૂધીરધારા અંગુરો

ખનાવ બાયબીત મુજને જાસે. હાય હાય હાવે સુ થાસે.

કરસુ (૩) અરરરરર.

૬૮

હાએ, હાએ.....સ્વામી

પ્રીતમ પ્રાણુ, આધાર.....સીદ

હામી મમ, આ પાર.....પ્રીત

.....

.....

.....

(૧૮)

પકડો કોઈ, પકડો, કોઈ, (૨) આ ઘોડો
કેમ લુચા તુ ખુમ મારે છે ?
પડમે ચાખુખ સટાક
નેમો. જો, જા, પ, રે.
હરામખોર તું કાઠી ગયો છું ?
લુચ્યાઈ કરતાં ખુખ રીખ્યો છું,
ઉમો રહે બદમાસ.
કરો મહારાજ માફ.

૯૦

આ મા કોપ થયો બારી, બન્યા બાળ બે આનંદરી, આ સો
મુખ અગતી નાન્ય હમાર. ગયું શબ્દને લાય,
ગયા દેશ ચતુરસીંદ બ્રાન્ત. સપડાયા તાત.
પાપીને લાય. આ સો કોપ

૯૧

જાનન જરૂર કરે એ ધરોને ચર
જાનોના ભર્મ લીચારી થાયુ ઘટે પડે કપકારી,
બીન ગુને બાળને, કઈ ચાલ્યા આ વાર.
મારી માર ક્રૂર બચાવુ. બાળ. હાલ (૨)

૯૨

ચત હડી જન (૨) મત બળથી ગીરી આવારે, સહ
જનકા જેથીકા અહીને તોડુ અતરનું હીત ચહીને,
ગુર પ્રતાપથી ખરે / હુડી જન, કુટી જન, પડી જન, ખસી જન, ચલ

૯૩

ધરો દયા જરી દીલમાહી. હજો પ્રાણુ હમારા નાહી,
કરમરી કહીએ બે બાળો, ગણી સુત અમેને પાળો,
આત્મા ધીણુ જઈએ ના ક્યાહી. હજો પ્રાણુ
નથી જોય અમેને કાંઈ. રખડતાતા વત ગાંહી,
હાલે રહી સુ સજેથી આહી, હજો પ્રાણુ

૯૪

ધન્ય ધન્ય આહો સુરગીર અમાવા અમને ચાંચી
કીધું રક્ષણ આપે રનેહથી. હરયા અસુર અમાપે કોવથી, ધન્ય

અમે નીરાધાર બાળકો, મરત અહીં પાપી હાથથી, કીધું
ઉપકાર કીધો તમે બારી, વીસરીયે નહી તે મનથી, કીધું

૭૫

ચાલો (૨) હાથે જલેદી અહીં કરવી નહીં વાર, (૨)
વાટ જુવે છે બંધુ તમારો મીત્ર હમારો જોડ,
સાચુ હોય તો ઝટ બતાવો ક્યા બેઠા છે એ.
જેને માટે વેઠ્યા છે અમે કષ્ટો બારે. ચાલો

૭૬

પત્ની બીયોગી હાથે હું તો હરી થઇ.
આ અણહીડ દુઃખ સ્વામીરે નહી જાઓ સહી.
નીરાધાર હું એકલી રખડતી રહી પત્ની
હાથ ગતી શી આ સમે, મારી શી મતાર,
પ્રાણ જીવન ઝટ ફીને, એક કરે ઉચ્ચાર,
તૈયાર હું તૈયાર હું મરતા આવાર,
તમ માય પ્રાણુનાય પરબોધ મોગાર,
જાવું પરબોધ મોગાર.

૭૭

કનક વર્ણ તુજ નીરખી કાન્ને, આતુરતા મુઠો આપી,
કમળાદી હું પ્રાણ મળેમુ, લેકર કરગળ સ્થાપી.
તુ સ્પર્શ કરી, દે મધુરી પ્યાર જરી, તુ રજ કરી.

૭૮

લે અધરામૃત માની,
ના ના ના દીલ જાની,
શુ કરે હજી ઉચ્ચાર, શરમ નથી લગાર
જીવન હાર, દે તુ પ્યાર, ધણી (૨) આવ પાસ આવાર.
છટ. છટ. છટ.

૭૯

પ્રીયા પ્રેમે જોતે તુ જરી.
રસીલો, હસીલો, હામીલો, રંગીલો, કર ધરીજો, બાન્તિ હરીજો,
ખજો તારીરે, હોયો આતીર, હવે લાગીરે,
મંદરી. મંદરી.

(૨૦)

ગોઘો કાન્તિ જોધને તારી, ખ્યાર દેતુ વ્હાલી મારી,
સ્વામીને વખોડી, ગર્વ સહી છેડી, જોઈ આવી જોડી,
આન પ્રીયા દોડી, રસીલો, હસીલો, છળીલો રંગીલો કર.

૮૦

નન નન અરે વ્યભીચારી, શુ તુ આળ્યો અહી વીચારી,
વીસ કુખી છે પરનારી, રાવણુ જોવા ગયા હારી,
તો તો સુગતી છે તારી, શું તુ કરવા ધારે નારી. ખસ(૨)નન
શુ તુ બકે જરી જરી, સપડાવું તુને જરી, હવે કેમ બેઠી ફરી.
ચીત માફ લીધુ હરી, દેને મધુરી તુ ખ્યાર, હવે લાવીને અપાર,
વેગે બેટી વ્હાલી નાર, ત્યારે સાન્ત હુ થનાર. ખસ.(૨)
લેને આપુ તને ખ્યાર, ક્રોધ લાવીને અપાર,
એમા દુષ્ટ લે જો સાર. તને ઘટે દેવો માર?
નાનાના આ ખ્યારીરે, આમ માફ મન હરે.
દયા જરી તું ના ધરે, આતું ઘટે તને ખરે.
અપમાન માફ કરે,
પાપે ભર્યો પુરપુર, શુ તુ ધારે ઉર ઉર
કેમ જતે ફર ફર, યાદ નથી સુર સુર.
નથી સાર એમા જરી, આખર ધાસે ખુવારી. નન

૮૧

રખો ભરૂંસા મન યારો, કાની દેહકા, સુવના નહી જાળત.
હરી ભજનકા, રખો.
કુચ્છ નહી આનેકા સાથ, હરી નામસે કરલે જાત,
એહી કહેના હમે સબીકે સત જનકા, રખો ભરૂંસા!

૮૨

હાય ગતી શી યાએ મારી, સુને નહી મન કાંએ,
પત્ની વીયોગી આ અળખાને, યાએ પ્રભુ તુ સાએ;
ભગીનીનીજ ધારી, કર રક્ષા તુ મારી. ભગી.

૮૩

હાલો હા તણ યાને, દેખત હાર તું.
મધુર ભાવે છે મને ભાવ તું.
હાલો હા મેલણ હું આજ તું.

સહીશી શ્રેષ્ઠ ગણીસ તુને હુ હુ,
 બહાલી જન,
 ચુપ, ચુપ,
 ફેમુ, માન,
 ચુપ, ચુપ,
 શાને ધરે હૃદયમા તુ શુમાન,
 ચુપ. ચુપ. ચુપ.
 ફરચુ, ગન.
 શીત, શિત,
 સાપે, તન,
 સીત, સીત,
 પીછને યમા આધીન,
 સીત, સીત, સીત,
 વાહવા પીચુ પ્રાણુ આધારા રાખો જરી ખીક.
 નોય નોય ખરા ક્ષત્રીયો કેરી આ સીત,
 આસો આલો હે રંડાઓ જાઓ અહીંથી બાહાર.
 ઝાઝી ગરગડ ને કરશે તો ખાસો તમે માર.

૮૪

થયો નીર્દય તુ શું મોરારી, ઉગાર દયા દીલ ધારી.
 જશે લાજ અહીં જો મારી, અપ કીર્તી મણાશે તારી,
 મુક્ત કરતું પ્રભુજી મુને, જુણી દાસીની દાદ.
 નયી અહીં કોઇ મહાર, જઇ કોને કર ફરીયાદ,
 નવ રડીસ તુ બાઈ નથી તુજથી જુદાઈ,
 જા પેલી બારીની માંહી મારગ છે સુખદાઈ. (૨)
 આમાર કાઢોછે બાઈ તે નહીં વીસડ મનમાંહી,

૮૫

આજેરે મારા. ઉરમા આનંદ છે અપારે,
 તરણ વયની સુંદર લલના લાખે જુ મુજ દાર,
 લગન કરીને સાથે જોની બાંધીસ ખીતે ખારે. આ.
 વગર કામલી છે મુજ મરમા. જો રંડાઓ દાવ,
 મારી કોઈ મહુ પાંચની મીને. જઇ મહુ નત અમારે. આ.

૮૬

ક્યાં જાઉં હવે શું કર તુજ વીણુ ઝો મગ ખાત,
કાણુ વખતમાં કોણે ફરે કીધો અહીં તુજ ધાત, ક્યાં
ખખર પ્રગમથી નામુજને. નહીંતો જાત શુ કાગ,
દગો દમ મુને હાયરે, સ્વર્ગે ગયો શું તુ આગ, ક્યાં
ધીક ધીક છે તુજ તાતને, કીધો ના કાંઈ વીચાર,
ભરૂંસો રાખી નારનો, કાઢ્યો તુને વનમે બાર, ક્યાં.

૮૭

આવા કાણુ સમયનીમાંય. જાંધુ તમે ક્યા ગયા,
મુકો નીરાધાર બે બાળ, વીખુટા શું થયા.
જોઈ મૃત્યુ અકાળ જવાળ, પ્રગટે છે અગમાં
કરી સાદસ ખાતરે આગ ગયા મુ સ્વર્ગમાં,

૮૮

જાઓ કટરે. સગ રાજ લીલેગા તુમકો.
જોત અચ્છારે. ઉપકાર કીયાહયે હમકો.
જયન હમેરા એહીપે. રજો બચ્યા આધાર.
અક્ષતજો યાંસે સખી. મહી પુરન અકે દવાર. મજો.
જનમ હમેરા નાગજી સફળ કીયાહયે આજ.
જગન સુનકે આપકા. જાતે હયે મહારાજ, જાઓ
જોત અચ્છારે ઉપકાર કીયાહયે હમકો.
ગયો જાખત હુવાહયે અપના, એક નામની રંગન જપના
યહુનુયા બલકકા સ્વપ્ના. ચંપો સજેરે અગ જાખત હુવાહયે અપના

૮૯

જે મારા કીસ્મતગા લખ્યુને થનાર. (૨)

ધરે ધરેનો ધીરજ બાદ,

ધર રહાય ધરેરે આંદી,

હુ આ વાર જાઓ હું હુએ લાચાર જે મારા.

હાં.....હાં.....હાં.....હાં.....

૯૦

અરે માદરી શી પાક મતી,

પલી પીના ચરે હુ હુરે આવી,

(૨૩)

આરર કાળરે. ફર કેમ થયો.

પીયુ મારાને. લઈ સંચર્યો,

૯૧

આહા કેવી સરસ એ સુદરરી,

મનુ મુખી કરે સુખી મળે ક્યારે. મેંયની કાળે

રૂપ બરી મનહ રીજે. આ.

હુકારી, ચીંતચોરી, મનને ભગમનું છે.

સુતો આ' મેદુલ્યા, એના, વીણુ જમમાં આ હાહા-આહા.

૯૨

જાણે પ્રીયા મારી એ દીમે (૨)

ભાગર બ્રહ્મટી નીલાળી જોતા પ્રાણુ ખાતરી

થઈ છે મારી, જાણે ? ચ ચળ ચલુથી. કમળાક્ષી.

ધાવ કરે છે ઉરમા કારી, જાણે.

૯૩

આજ અતીસય હરમાં વ્યાખ્યો. સર્પ પ્રવ્રતે

જય જય જય

પ્રાદપ્રતાપી ચતુર રસિકનો, ઈશ્વરે કીર્તિ ઉદય ઉદય,

ઉમગે ઉમગે સૌને અગે વ્યાખ્યો પુરો,

આજે આપાર. અરે આપાર, કીર્તી સાય

જગ કીરતાર, હા. હા. હા. હા. હા.

૯૪

સુણો પુણુ પ્રતાપી રાય વીનતી મારી,

હું રાગી દુખે બની છું બહુ દુખીયારી.

મેં સહન કર્યો છે અનેક સંકટ જાને,

મુજ રવામીની થઈ છે સર્પ ડંસથી ધાને,

મુજ રવામી તણાળે પીવા હતા બહુ સારા,

એક નાહી વચનથી કર્યા અમોને ન્યારા,

તે જવાળ પ્રગટે છે, હાય આંગમો મારા,

મુને મુકી રખડતી ગયા ચતુરસીંહ પ્યારા.

૯૫

(૨૪)

આનંદ આનંદ વ્યાપ્યો મુજને,
પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ-એકાગ્ર વદન,
થયો હુ પ્રસન્ન, વ્યાપ્યો ઉરમા જય જય જય.
હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં.

૯૬

કળ્પ પીનાના મારા ગોકુલ સુનારે,
મંદીરીઆ સુના રીતા રામરે,
નેણુ નીંદ્રા ના આવે જગી,
મારા રાગ ગયા વન વાસરે. નેણુ.
નીર પીનાના મારા સરોવર સુનારે,
મંદીરીઆ સુના રીતા રામરે. નેણુ.

૯૭

હિર ઉલટખી, ગાઓ જાનઓ.
તનનન તોગ (૨) ઉન, તન દરેના
તદીય તદીમ; મીઠાન તદીનતા,
તા તા થે, તા તા તૈ, તકતીરકાટ
તકતીરકાટ ધા, ધા, ધા,
રીમગરી, સાનીધપ, સાનીધપ,
મગરીસા, હિર ઉલટ.... ..

૯૮

વદન કરીએ પ્રભુ તુજ અરેણુમાં અમે,
સુખ શાન્તી કીધી છે ત્યે આજ આ સમે. વંદન.
દુટ વચન ભારીયાના સાચા માગી મે,
સંભારે નહી પીનાણુ વાત આવી આ સમે. વદન.
પ્રીતે, રીતે, નીતે ? ધરી મન હામ.
નગીએ તમાગ, કીધુ રડું કામ, દાસ સઉતે નમે. વંદન.

સમાપ્ત.

